קאסטרו נגד חנה

חנה אהרוני בדוד, בין הרב שלום עמר ואמה (משמאל)

בשקט־בשקט חוזרות יצואניות הזמר העב־רי לרחם הורתן. חנה אהרוני — אתמול, יפה ירקוני — בחודש הבא. הן משוכללות, משופצות לאחר טיפול יסודי במוסכי־יופי, כשהן מטלטלות את חלקי־החילוף החדשים שלהן, כדי לעשות הכרה עם המולדת. אף מנותח, מותן דיאטטית, ירך ממוסג'ת, ובטן מ־כנסת.

היום נדבר רק על גרון אחד. גרון ממולא במצור־סיפראן, אלט, סופראן, וסופראן קולי־ראט־רה — חנה אהרוני. האמה סומאק ה־ישראלי, שנחתה השבוע בלוד אחרי שמונה שנות העדרות, עם חופשת־מולדת אחת באמצע, והמתעתדת לתת סידרת קונצרטים בחודש הבא, בהיכל התרבות אם תקבל ר־שות. בשביל זה ביטלה האמנית הופעה נירא חשובה בשרתון בקסטון הוסל שיקא־גו. ויש לקוות שהציבור הישראלי ידע לה־ערין נכ־נה את הקורבן.

שמונה שנים הן חתיכת זמן הגונה, גם בביוגראפיה של פיל. לחנה הן לא הזיקו. הזמרת בעלת רעמת השיער, מסתבר, הייתה זקוקה אפילו לכל אחת מהן כדי לאבד שמ־נה קילוגרמים גורליים. אבל היא הלא יכולה להסביר זאת יותר טוב בשפתה. תנו לה לצייץ, בבקשה, לזמיר ילידת אסמרה בת העדה התימ־נ־ת, את הרצ־יטאטיב אספ־רטיבו שלה בקונצראלטו מיסטריוז:

„אי טל יו, ירדתי, טרימנדסלי מהביקור ריקה במקהלת קול ציון לגולה שליוותה אותי. אבל אני מבטיחה לכם שלעולם לא אתבייש במ־לדת ואף פעם לא אייצג את שוויץ בתחרויות."

מאז עבר הרבה. ה־פע־ת לפני המלכה בבלגיה. חנה הגישה לה ספר תהילים. בלונ־דון הקריא צ'ארלס לוטון המנוח את התנ"ך, וחנה־לה שרה שחורה אני ונאווה לידו. אדית פיאף נעשתה חברה הכי טובה שלה. וואלדורף אסטוריה היה המטה. הקאריירה שלה צעדה קדימה דרך אמריקה הלאט ניה, מכסיקו.

מכסיקו? כן, מכסיקו.

חוץ מזה מכה הזמרת הבינלא־מית על כל הסולמ־ת הכר מאטיים של החטא. „הייתי טיפשה כשהסכמתי שם לאיזה פוטוגראף, לחשוף לפני הקאמרה את השוקיים. זה היה לפני שבע שנים והציעו לי אז תפקיד בס־רט. הלאטינים אוהבים נשים בריאות, כמו שהייתי אז. לא ידעתי שכעבור כל־כך הר־בה זמן יפרסמו זאת בעתונים."

קובה קיבלה בזרועות פתו־חות את הצע־ת של אמרגן אמריקאי לייבא את הטמפרא־מנט הזה, ב־1958. ה־א סידר לה ח־ז־ה שמן, 6000 דולאר, בהבאנה ריביירה הוטל. רק שפתאום התחשק לו, לקאסטרו לתפוס את המלון ולהפוך אותו למשרדו הפרטי. חוצ־פה! מאז התקררו היחסים הדיפלומטיים בין הזמרת וקובה. לא נעים.

★ ★ ★

ברנשיות שתומת־עין

בשורות טובות הגיעו עבורך מפאריס: מה שאת צריכה השנה, זה בדיוק הצבע השאטן. הטבעי שלך, בו את מתביישת, וש־אותו את מנסה להסוות בראש בלונד או אדום־להבה.

קוקו

על פי הצעקות האחרונות הוא מעכשיו צבע מע־רר־כבוד בחוגי האופנה, כשמצורפת אליו תיסרוקת שתומת־עין.

כדי לבנות את התיסרוקות האסימטריות, יש לצרף אליהן, בראש ובראשונה, התיכות של פאה נוכרית. מרבית התיסרוקות מבו־צעות בשערות קצרות למדי, המועברות לצד אחד של הראש, מכסות שם חצי מצח, כשבצד השני נשארת האוזן גלויה.

המתכננים החליטו העונה משום־מה שגב־רת המסתירה עין, תצליח בחברה ובקניית־ידידים, יותר מאחת המביטה קדימה בשתי עיניים. את הקוצה המתעגלת על הלחי, קונים בחנות. היא נוכרית. (ראה תמונה).

לעומת־זאת פאה נוכרית אותה תוחבים לאורך השביל, (ראה תמונה), נותנת אש־לייה של שיער ארוך מוגבה. השיער האמיתי — קצר מאוד.

פוני (ראה תמונה), היא תיסרוקת לפרו־פיל ועיניים שהן משהו. השיער הקצר מנו־פח בצורה קלה, ועל המצח השיער סמיך. תיסרוקתה הבילעדית של השחקנית דני סבאל.

קוקו (ראה תמונה). היא תיסרוקת רומאנ־טית, לשיער גלי, המורמת בעזרת סרט קטיפה שחור וחושפת את העורף. מומלץ לבלונדיות בגיל טוב.

★ ★ ★

סטייק בעיתון

איך צולים סטייק בעיתון? נורא כשוט! צריך רק עוד להוסיף גרילר. אבל לא סתם גרילר, אלא כזה חדש, הנראה ככלי אלו־מיניום לשטיפת־רצפות אבל ניתן להתקפל אחרי השימוש.

המבצע הוא פשוט, כפי שמסבירות ההו־ראות: „קח מספר דפי עיתון, השלך לקר־קע הדלי והצת. על הרשת מעליו — הנח את הסטייק". מה עושים, לפי ההוראות, אם יש מספר אורחים? „הוסף עיתון נוסף!"

הדלק המשמש לבעירה, כשהוא ניספג בעיתונים הנ"ל, הוא מקומי — טיפות השו־מן הזולגות מן הבשר. חסכוני מאוד!

פוני

אבל ליתר ביטחון — רצוי לא להכניס את המכשיר המשוכלל הזה למקומות־ישוב או לתוך דירות מגורים. רק על הגג, או בטיולים.

★ ★ ★

סופר כל

בכיכר מגן־דוד, ברחוב אלנבי, מתפתחת לה הציביליזציה בצורה מעוררת כבוד. בשנה שעברה היו אלו המדרגות הנעות. עקרות בית, זקנים וזקנות בהמוניהם סיכנו את שיווי־משקלם כדי לנסות את הטכניקה החדי־שה כבר ביום הרצתה הראשון.

מול כיכר מגן־דויד צצה עכשיו אטראק־ציה חדשה: בניין הסופר־כל. זוהי חנות כל־בו ענקית, בת ארבע קומות־הלבשה בלבד, המבטיחה למכור את מוצר ה בעשרים עד ארבעים אח ז בזול י־תר מאשר במקום אחר. משריך נעל ועד שמלות, חליפות, מעילים וקוסמטיקה. כל פרי־ט בשדה ההלבשה. לכל מין וגיל.

המוסד פועל בשיטת המכירה הנהוגה בדיסקאונט האוזס בארצות־הברית, שפירושו בעברית מילולית מאד — בית־עסק למכירה במחירים מקוצצים.

המציא את רעיון העסק, בשנת 48, אמרי־קאי — יהודי כמ־בן — שבנה את שיטת ההוזלה על מספר מקורות חיסכון: דמי־תיווך שאינו משלם לסיטונאים, רכישת כל המוצרים מן היצרנים, שיטת שירות־עצמי וחיסכון במספר הזבניות, מחזור גדול ור־וח נמוך תוך חילוף מהיר של המלאי.

כמו בסופרמארקט של ענף המזון, גם בסופר־כל הלבשה — יהיו מבצעי־חטף, בהם ימכרו סחורות במחירים שלמטה ממחיר הקרן, בשעות מסיימות של היום. בכל קר־מה עומד דלפק אספרסו, לשירות הקונה.

הסופר־כל כמ־ שהוא בשבוע זה — במ־יוחד מחלקת הנשים — לא שונה בהרבה משוק הכרמל השוכן מולו. רק קצת פחות אקסוטי. חזיות עפות בחלל החדר, פרי התלהבות מוגזמת של ידיים נברניות. רעש, אופנה מאוד לא מעולה, למרות ההבטחה

שטומת העין

הרשמית. השמלות אמנם זולות, אך הדוג־מות מוגבלות. נידמה שאף פעם לא התאס־פו זבנים וזבניות בכמויות כאלו, כמו שהם מתרוצצים במדיהם הכחולים במוסד החדש. מפריעים, דורכים על הנעליים, נידחקים במרפקים, מסתכלים בחוסר־נימוס על ידייך וארנקך אם לא גנבת במיקרה את התחתו־נים החדשים.